

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלה"נ ערב שבת הגדול...7:13
מוצאי יו"ט ראשון...8:47
שיעורים כסדרן (א דפסה)
נ"ך...ישעי' ל"ד-ל"ה
בבלי...מכות ה'
ירושלמי...יבמות י"א
תוספתא...כתובות ז'
רמב"ם...מקוואות ט'

שנה 14, גליון 28 (696)

יום טוב פסח, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

ארויס פון מצרים

חז"ל זאגן (פסחים קט"ז): אז יעדער איד, אין יעדן דור, דארף זיך פארשטעלן אזוי ווי ער אליין איז ארויסגעגאנגען פון מצרים. ווי אזוי קען מען דאס באווייזן, ווי אזוי קען א איד שפירן היינטיגע צייטן אזוי ווי ער אליין איז ארויס פון מצרים?

ווען מען ווייסט אבער וואס עס מיינט מצרים, דאן איז דער תירוץ זייער פשוט און פארשטענדליך. ווען די אידן זענען געווען אין מצרים, איז זייער מויל געווען אין גלות, זיי האבן נישט גערעדט צום אייבערשטן. זיי זענען געווען אונטערגעווארפן אונטער דעם שלעכטן פרעה, וואס איז די אותיות "פה רע" - א שלעכטע מויל. זיי האבן נישט גערעדט צום וואס מען דארף נישט, און זיי האבן נישט גערעדט צום אייבערשטן. ביז ווען דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף די אידישע קינדער און זיי געשיקט דעם גרויסן צדיק משה רבינו, וואס ער האט אויסגעלערנט פאר די אידן אז זייער איינציגסטע עצה ארויסצוגיין פון אלע צרות און פראבלעמען איז נאר צו עפענען דעם מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, און דורך דעם האבן זיי זוכה געווען ארויסצוגיין פון מצרים, און זיי האבן באקומען דעם יום טוב פסח, וואס איז די אותיות "פה סח" - די מויל הייבט אן צו רעדן צום אייבערשטן. דער פסוק זאגט (שמות י"ד, ב') "וַיִּשְׁבּוּ וַיִּחַנּוּ לִפְנֵי פִי הַחַיִּית" זייער מויל איז ארויס אויף דער פריי, זייער מויל איז שוין נישט געווען פארמאכט, זיי האבן שוין אנגעהויבן צו רעדן צום אייבערשטן; און אזוי זענען זיי אויסגעלייזט געווארן פון דעם שווערן גלות מצרים און פון אלע זייערע צרות און פראבלעמען.

א גוט ווארט

ער גייט צו זיין שווער אויף יום טוב, און זיין שווער זאגט לאנגע תורות צי ער קען זיך מיטנעמען א קליינע משניות און זאגן משניות, זאג איך אים, קודם כל וויל איך זען ווי אזוי דו נוצט אויס די צייט, און ווען אינגעלייט זיצן און שמועסן שעות שעות זאלסטו זיצן אין די זייט מיט א משניות, פלוצלינג ביסטו געווארן א מתמיד! צווייטנס דארף מען וויסן, אז ווען א טאטע אדער מאמע רעדן - דארף מען זיי אויסהערן און נישט ווייזן פאילו עס אינטערעסירט מיך נישט, און דאס זעלבע איז מיט א שווער, דאס איז א מצוה וואס מענטשן זענען זייער מזלזל אין דעם; וועסטו זען ביי א שמחה ווען א מחותן זאגט א דרשה, אלע שמועסן, דער טאטע רעדט און זיינע קינדער לאכן ארום, דאס איז א מוכר'דיגע חצפה און א זלזול אין פיבוד אב נאם.

(ספר 'אויסגעלייזט')

א ווארט אויף יום טוב

פסח ווען דו זאגסט הלל זאלסטו זאגן אויפ'ן קול, דורכדעם וועסטו קומען צו ליב האבן דעם אייבערשטן. אזוי זאגט דער רבי (ספר המדות אות אהבה, סימן ח): "על ידי אמירת הלל בקול גדול", דורך זאגן זייער הויף הלל, "זוכים", איז מען זוכה, "לאהבת השם יתברך".

אויף איז מען זוכה דורך זאגן הלל צו ווערן אפגעהיטן פון אלע פיינט. אזוי זאגט דער רבי (שם אות מריבה, סימן ח): "על ידי קריאת הלל", דורך זאגן הלל, "יושיע לך הקדוש ברוך הוא מאויבך", וועט דער אייבערשטער דיר העלפן פון די פיינט; ווייל דורך זאגן הלל ווערט מען צוגעקלעבט צום אייבערשטן, קען שוין נישט געשען קיין שלעכטס. יעדער איינער האט פיינט, בפרט דער גרויסער פיינט דער יצר הרע וואס ער האט פיינט א מענטש און ער וויל אים נאר צוגעמען די וועלט און יענע וועלט, אזוי ווי רבי אברהם בן רבי נחמן האט געזאגט: "דער סמ"ך מ"ם וויל נישט צוגעמען פונעם מענטש זיין רחמינות, ער וויל אים צוגעמען זיין גשמינות - זיין לעבן אויף די וועלט, ער וויל אים הרג'ענען אינגאנצן".

נאך זאגט דער רבי (שם אות שרים, סימן א): "אמירת הלל וצדקה מסגלין לחן בעיני השר", אז מען זאגט הלל באקומט מען חן; ווייל ווען מען זאגט די פסוקים פון הלל וואס דוד המלך האט געזאגט (תהלים קיח, ו): "ה' לי לא אירא, מה יעשה לי אדם", דער אייבערשטער איז מיט מיר, איך האב נישט מורא פון קיינעם, "טוב לחסות בה' מבטח באדם", עס איז בעסער זיך צו פארלאזן אויפן אייבערשטן ווי זיך צו פארלאזן אויף א מענטש, "דחה דחייתי לנפל, וה' עזרני", מענטשן ווילן מיר אנזען שטופן, זיי זאגן אז פון מיר וועט שוין גארנישט ווערן, אבער דער אייבערשטער העלפט מיר.

איך קען דיר שרייבן דעם גאנצן הלל אבער עס פעלט נישט אויס, נעם דו אליין דעם סידור און זאג הלל מיט א ניגון; דאנק און לויב דעם אייבערשטן אויף זיין לעבן, און לאז שוין אפ אלע טענות ומענות וואס דו האסט אויפן אייבערשטן. עס איז שוין צייט ארויס צו גיין פון מצרים; גלייב מיר, יעדער מענטש האט שוועריקייטן, און יעדער מיינט אז זיין לעבן טויג נישט, אבער באמת ווער ווייטס נאך אזוי גוט וואס עס איז גוט פארן מענטש ווי דער אייבערשטער אליין, וואס ער טוט אלעס און ער ווייטס דאס בעסטע וואס איז גוט פארן מענטש. ביים סדר נאכט זאלסטו נישט אויפהערן דאנקען אויף וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר, "מקימי מעפץ דל", ער האט מיר אויפגעהויבן פון בלאטע, "מאשפת ירים אביון", וואו בין איך געווען? וואו בין איך געלעגן? איך די מיסט, איך די טומאה, "להשיבי עם נדיבים", היינט בין איך זוכה צו זיין ביים רבין, זיצן אינאיינעם מיט די צדיקים, "ההפכי הצור", מיין פארשטיינערטע הארץ האט דער אייבערשטער איבערגעדרייט "אגם מים" - צו תורה ותפילה.

(עצתו אמונה)

א פרייו פונעם ראש ישיבה שליט"א

איבערגעצייט

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פֿרשט מצורע, שבת הגדול, ז' ניסן, שנת תשפ"ב לפֿרט קטן
לכבוד מיינע טייערע חברים, אנשי שלומיני, תלמידי היכל הקודש די בכל אתר ואתר, ה' עליהם יחיו
דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן פח) וואס איז דער ענין פון "הפיכת השלחן בשבת הגדול"?
מען זעט שבת הגדול איז אין אלע שטופער איבערגעצייט, עס טוט זיך א בעלה; זאגט דער רבי, דער
טיש ווייזט אויפֿן דיבור, אזוי ווי עס שטייט (תקאל מא, כב): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'", וויל
מען נעמט ווייזן אז נעמט איז נאך דער דיבור אין גלות, עס איז נישט מסודר, עס איז איבערגעצייט,
אבער אז מיר וועלן זוכה זיין צו מקבל זיין דעם יום טוב פסח, מיר וועלן אנהויבן רעדן צום
איבערשטן און עס וועט ווערן פֿה-סח, דאן וועלן מיר האבן א געהעריגע טיש און אזוי וועלן מיר
ארויסגיין פון מצרים.

דאס איז וויכטיג צו געדענקען, יעדעס מאל עס ווערט ביי איינעם "הפיכת השלחן", עס ווערט
אום איבערגעצייט וויין סדר היום, זיין שטוב, זיין פרנסה, זאכן גייען פארקערט - דאס איז אלץ ווייל
עס פעלט דעם דיבור, מען רעדט נישט צום איבערשטן; דאס רעדן צום איבערשטן שטעלט אלעס אין
פלאץ, עס איז שוין גארנישט איבערגעצייט, נישטא קיין הפיכת השלחן.

דעם פרייו שרייב איך פאר ענק אלע, אבער עס שפירט זיך מער פערזענליך ווען עס איז געשריבן
בלשון נוכח:

טייערער ליבער ברודער, גיי נעמט אין א זייט און גיס זיך אויס ביין הארץ צום איבערשטן, וויין
צו אים, בעט אים ער זאל זיך מקרב זיין צו אים. דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת בלק, קצח): ווען א מענטש
וויינט זיך אויס צום איבערשטן, זאגט דער איבערשטער: "לא בעינא הכא בי דינא דידונן ביננא",
איך וויל נישט אז בית דין של מעלה זאל זיך אריינמישן ווען דער מענטש קומט מיט זיינע טענות צו
מיר, "אנא והוא בלחודנא", נאר איך וויל זיין אליינס מיט דעם מענטש, "ולית תיאובתא לקודשא בריה
הוא אלא בד מקבל לון ואשדו קמיה", דער איבערשטער האט נישט קיין גרעסערע פארגעניגן ווי ווען
א מענטש וויינט זיך אויס פאר אים, "דהא כל נטורי תרעין לא שבקין הכי למיעל כמה דשבקין
למסכנין", אלע טירן פון הימל זענען אפן פאר א צעבראכענעם מענטש וואס וויינט זיך אויס פאר'ן
איבערשטן, "דהא בלא רשותא עאלין", און זיינע תפילות גייען ארויף אן קיין רשות; דאס הייסט, ווען
א מענטש גייט אין א ווינקל וואו קיינער איז נישט דארט, ער רעדט זיך אויס זיין הארץ צום
איבערשטן און ער פארציילט אים אלעס - די תפילות גייען גלייך ארויף צום איבערשטן, ווייל דער
איבערשטער ענטפערט פאר אן ארעמאן שנעלער ווי ער ענטפערט פאר דעם גרעסטן צדיק.

דער זוהר זאגט דאָרט ווייטער אז ווען דוד המלך האט געזען די חשיבות פונעם ארעמאן'ס
תפילה האט ער אויסגעטון די בגדי מלכות, זיך געזעצט אויף דער ערד און געבעטן דעם איבערשטן
(תהלים פו, א): "תפלה לדוד, השה ה' אָנֶה עֲנֵנִי", הייליגער באשעפער העלף מיר און הער אויס מיין
געבעט, "בי עני ואביון אני", ווייל איך בין אזוי ווי אן ארעמאן; זעט מען פון דעם אז דער
איבערשטער איז זייער נאנט צו א מענטש וואס קומט און רעדט זיך אויס דאס הארץ.

פסח זאלט איר נישט מאכן קיין קידוש אין שול, מען מישט זיך נישט.
דער איבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הדבחים ומן
הפסחים"; און צו (מכילא ז, טו): "פימי צאתך מארץ מצרים ארְאֵנוּ נִפְלְאוֹת", אמן.

א פרייליכן ליכטיגן שבת

(צאתו אמונה מצורע תשפ"ב)

ספר המדות ממו

לה. כוונת מרור שאוכלין בפסח, מסגל לפֿרנסה. די כוונת מרור וואס מען עסט אום פסח,
איז א סגולה פאר פרנסה.

פסח ווען מען עסט די כוונת מרור זאלסטו בעטן דעם איבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר
איך זאל האבן פרנסה", ווייל דער רבי זאגט: "כוונת מרור שאוכלין בפסח, מסגל לפֿרנסה", די כוונת מרור
וואס מען עסט פסח איז מסוגל פאר פרנסה. מוהר"ש געבט אונז צו פארשטיין, וואס האט די כוונת מרור
מיט פרנסה? אז א מענטש נעמט זיך פאר, וואס עס וועט נאר אריבערגיין אויף אים, זאל זיין וואס זאל זיין,
אפילו אלע מרור, אלע ביטערקייט פון דער וועלט - וועל איך נישט אפלאזן דעם איבערשטן, איך וועל
קיינמאל נישט אוועקגיין פון איבערשטן, דורכדעם וועט ער האבן פרנסה. ווייל דער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן
חלק א', סימן נח), ווען מען ווערט בפסח - פאלירט מען די פרנסה, און אז מען איז מקבל אויף זיך 'אפילו עס
וועט זיין מרירות דמירות וועל איך נישט ווערן בפסח, און נישט האבן קיין קשיות אויפֿן איבערשטן, און
נישט האבן קיין שום טענות אויף אים - דורכדעם ווערט נמתק אלע דינים.

(צאתו אמונה תוריע תשפ"ד)

דאס איז א זאך וואס שפילט זיך איבער
אין יעדן דור ביי יעדן איד. יעדער מענטש
האט זיך זיינע אייגענע צרות און פראבלעמען,
יעדער מוטשעט זיך מיט שוועריקייטן
ברוחניות און בגשמיות, יעדער האט זיך זיין
פריוואטע גלות ווען ער איז אונטערגעווארפן
אונטער זיינע באגרעניצונגען; ביז ווען דער
איבערשטער העלפט אז מען טרעפט אן
אמת'ן צדיק וואס קען העלפן דעם מענטש,
ער לערנט אויס פאר'ן מענטש אז ער קען
גרינגעהייט געהאלפן ווערן, אז ער האט א
וועג צו ווערן אויסגעלייזט פון זיין גלות,
ארויסצוגיין פון אלע זיינע צרות און
פראבלעמען, און דער וועג איז אז ער זאל
עפענען זיין מויל און אנהייבן צו רעדן צום
איבערשטן, צו דערציילן פאר'ן איבערשטן
אלעס וואס ער גייט אריבער, און דאן וועט
אים דער איבערשטער העלפן און אים
ארויסנעמען פון זיינע צרות, ער וועט אים
העלפן און אים שיקן אלע ישועות ופואות.

ווען א מענטש איז זוכה צו דעם, ער
טרעפט א צדיק וואס עפנט אים דאס מויל
און מאכט אים רעדן צום איבערשטן; אזא
מענטש שפירט טאקע באמת אז ער אליין איז
ארויס פון מצרים, ער איז אויסגעלייזט
געווארן פון זיין אייגענע מצרים.

מען פירט זיך צו זאגן פאר די הגדה דעם
שטיקל זוהר הקדוש (פרשת בא, מ): "פקודא בתר
דא", זאגט דאָרט דער הייליגער זוהר אז עס
ליגט א פליכט אויפֿן יעדן מענטש צו
דערציילן שטענדיג די נסים וואס דער
איבערשטער האט געטון מיט אים. ווען א
מענטש האט א נס, ער האט געהאט א
פראבלעם און דער איבערשטער האט אים
געהאלפן, דארף ער דאס זיכער דערציילן און
מפרסם זיין פאר יעדן איינעם; ווען א מענטש
האט אבער געהאט אזא גרויסער נס אז ער
האט געטראפן א צדיק, דער הייליגער רבי,
וואס האט אים געעפנט די מויל אז ער זאל
אנהויבן צו רעדן צום איבערשטן, ער האט
אים געעפנט די מויל אז ער זאל אנהויבן
לערנען די הייליגע תורה, ער האט אים געוויזן
א וועג אז אויך ער קען זוכה זיין צו לערנען
תורה יעדן טאג; איז דאס דער גרעסטער נס.
ווייל דאס וועט אים שוין ארויסהעלפן מיט
אלע זיינע פראבלעמען וואס וועלן אים נאר
אונטערוקומען אין לויף פון זיין גאנץ לעבן.
סיי וואס דער פראבלעם וועט נאר זיין, וועט
ער וויסן דעם ריכטיגן אדרעס, ער וועט זיך
ווענדן נאר צום איבערשטן, און אויף דעם
וועג וועט ער אלעמאל זיך קענען
ארויסדרייען פון יעדע צרה.

א מענטש רעדט זיך איין אז נאר א
גרויסער צדיק קען רעדן צום איבערשטן. א
מענטש מיינט אז אויב איז ער נאכנישט אזוי
אויסגעארבעט ווי דער גרויסער ערליכער איד,
איז ער נאך זייער ווייט פונעם איבערשטן און
דער איבערשטער הערט זיך נישט צו צו זיינע
תפלות. א מענטש קלערט אז נאר ווען עס
איז שוין ממש עק וועלט, ער האט שוין
פרובירט אלעס אויף דער וועלט און גארנישט
האט געהאלפן, נאר דעמאלט קען ער זיך
ערשט ווענדן צום איבערשטן, און אפילו
<<<<<

דעמאלט קען ער נישט סתם אזוי רעדן אויף זיין אייגענע שפראך צום אייבערשטן, נאר אויב ער וועט אויסזאגן גאנץ תהלים, נאר דעמאלט הייסט עס אמת'דיג געבעטן דעם אייבערשטן.

קומט אבער דער הייליגער רבי און לערנט אונז אויס אז דער אייבערשטער איז אלעמאל מיט יעדן איד. נישט קיין חילוק ווי אזוי מען זעט אויס, נישט קיין חילוק ווי גרויס אדער קליין מען איז, אלץ שטייט דער אייבערשטער גרייט אויסצוהערן יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון יעדן איד'ס מויל. דער איד דארף פשוט עפענען דאס מויל און זאגן פאר'ן אייבערשטן אויף אידיש, אויף זיין אייגענע מאמע לשון, דעם פארבאלעם וואס גייט אויף אים אריבער, אזוי ווי ער וואלט זיך אויסגעווענדט צו א נאנטער גוטער פריינד. די גאנצע סיבה פאר וואס דער אייבערשטער מאכט אז עס זאל בכלל קומען די צרה אויפ'ן מענטש, איז נאר דערפאר ווייל ער וויל דערמאנען דעם מענטש, ער וויל אים אויפוועקן פון זיין שלאף, ער וויל אז דער מענטש זאל שוין עפענען זיין מויל און אנהויבן צו רעדן צו אים.

און די זעלבע איז מיט לימוד התורה. א מענטש מיינט אז נאר אויב ער פארשטייט און קען לערנען זייער טיף און בעיון, נאר דעמאלט איז עס חשוב, נאר דאן איז עס עפעס ווערד; אויב אבער קען ער נישט לערנען אזוי טיף, ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, ער געדענקט נישט וואס ער לערנט, דאן איז די תורה נישט געמאכט פאר אים, ער קען נישט און ער דארף נישט לערנען קיין תורה. און אזוי גייט אריבער טעג און וואכן, חדשים און יארן, וואס דער מענטש עפנט נישט אויף קיין אידיש ספר, אז דאס מאכט אז דער מענטש זאל ווערן זייער צעבראכן, ער שפירט זיך פוקט און ליידיג, ער האט נישט קיין שום ספוק אין לעבן.

קומט אבער דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) און לערנט אונז אויס א "סדר דרך הלימוד", א וועג ווי אזוי יעדער איד אן אויסנאם קען זוכה זיין צו לערנען תורה יעדן טאג. אפילו ווען א מענטש האט נישט קיין צייט, קיין פח און מח, צו קענען לערנען און פארשטיין; זאל ער אויך ווייטער לערנען יעדן טאג תורה. ער זאל זאגן די ווערטער פון תורה אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער זאגט, און אפילו ער געדענקט נישט וואס ער לערנט, און מיט דעם האט ער די מצוה פון לימוד התורה. און ווען א מענטש וועט אזוי טון, וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז צום סוף וועט ער פארשטיין אלעס וואס ער האט געלערנט.

דערפאר ווען עס קומט דער יום טוב פסח, דאנקען מיר דעם אייבערשטן אויף דעם וואס ער האט ארויסגענומען די אידן פון מצרים. אבער נישט נאר אויף די יציאת מצרים פון דעמאלט, נאר אויף אויף דעם וואס דער אייבערשטער האט געהאלפן אז מען האט געטראפן א צדיק וואס קען אונז היינט אויף ארויסנעמען פון אונזער מצרים. אזוי ווי משה רבינו האט דעמאלט געעפנט דעם מויל פון די אידן און זיי צוגעברענגט צום אייבערשטן, אזוי אויך האט אונז דער אייבערשטער געהאלפן אז מיר האבן א צדיק וואס לערנט אונז דאס אויס. (קונטרס א פשר'ן פסח)

שאלות ותשובות ברסלב

וואס איז די יסוד פון הצלחה אין א נייע ביזנעס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער און איך ליין אלע שיעורים און איך באלעק זיך ממש מיט יעדעס ווארט, יישר כח.

איך האלט יעצט אינמיטן עפענען א נייע ביזנעס, און איך האב געוואלט בעסן אן עצה און א ברכה. וואס איז די יסוד צו הצלחה?

אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר ביטע זאגן וואס צו טון, און ביטע נישט צו שווערע זאכן, ווייל איך וויל עס קענען מקיים זיין.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת צו, ח' ניסן, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

זיי שטארק מיט דאנווענען די דריי תפילות מיט מנין, מוהר"ש זאגט: "ווער עס דאנווענט מיט מנין - וועט האבן א דבר שבמנין", ער וועט האבן גרויס שפע.

רעד נישט קיין ניבול פה, רעד איידל צו יעדן איינעם. דער רבי זאגט (ספר המדות אות צניעות, סימן טד): "הצניעות מסגל לעשירות", זיך פירן איידל, רעדן איידל - איז מסוגל פאר עשירות.

זאלסט בענטשן ברכת המזון אין א בענטשער, דאס איז מסוגל פאר פרנסה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פסחים טז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מכא ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות", אמן.

(עצתו אמונה צו תשפ"ה)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (ה)

אין קורצן פון פריער: רבי נתן גלוסט זייער שטארק צו פארן צום הייליגן רבי'ן אויף יום טוב שבעות, ער האט אבער פילע מניעות און ספיקות איבער דעם.

יעדער איז געווען ברוגז אויף אים, זיין ווייב האט זייער אסאך געוויינט, און ווען רבי נתן איז געגאנגען זיך געזעגענען פון זיין שווער, האט ער זיך זייער געבייזערט אויף אים און אים געוואלט צוריק האלטן פון פארן, און זיין שוויגער איז אויך געווען זייער אויפגעצערט ווי אזוי רבי נתן וואגט זיך צו טון אזא זאך אונטערגאפארן אין אזא צייט; רבי נתן האט אבער נישט געקוקט אויף קיין שום זאך, זיין הארץ האט נאר געבענקט און געשטרעבט צו קענען נאכאמאל גיין צום הייליגן רבי'ן.

ער האט גלייך צוזאמגעפאקט זיינע זאכן און ער איז ארויס אינדרויסן, ער האט נישט געהאט אין טאש קיין איין פרוטה, ער איז ארויס און האט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום אייבערשטן, "טאטע אין הימל, האט רחמנות אויף מיר! העלף מיר!", און דער אייבערשטער האט אים גלייך צוגעשיקט צוויי מענטשן וואס האבן אים געבראנגט געלט אויף שפען צו קענען פארן ביז'ן שטאט נעמירוב, און ער איז טאקע גלייך אהינגעפארן, און דארט האט ער געטראפן א וואגן וואס פארט קיין ברסלב, וואס דער וואגן האט סיי ווי געדארפט צוריק פארן און דעריבער האט מען אים גענומען אומזיסט, און אזוי איז די גאנצע רייזע צוגעגאנגען מיט געוואלדיגע ניסים און השגחה פרטית, אלעס איז געשען אזוי פלוזעלינג.

רבי נתן האט זיך זייער געזאגט, עס איז שוין געווען גאנץ נאנט צו יום טוב, ער האט נאך געוואלט אנקומען באצייטנס קיין ברסלב צו קענען זיך צוזאמשטעלן מיט אנשי שלומינו פון דארט און פארן מיט זיי אינאיינעם קיין וואסלאב.

די שוועקליכע מניעות און געוואלדיגע ספיקות וואס רבי נתן איז דעמאלט אריבער קען מען גארנישט פאגרייפן, אבער מיט זיין געוואלדיגע גלוסט און בענקשאפט צום הייליגן רבי'ן, האט ער זוכה געווען אלעס צו צעברעכן און איבערקומען.

אזוי גייט עס אלעמאל, אזוי פירט דער אייבערשטער, ווייל פאקטיש זענען אלע מניעות נאר אינעם מח פונעם מענטש, כאטש וואס עס זעט אויס פאר א מענטש אז ער האט באמת גרויסע און שטארקע מניעות וואס מען קען נישט צעברעכן, איז אבער דער אמת אז אלעס איז נאר אין מח, און אויב וועט דער מענטש זיך שטארקן מיט חשק און רצון, ער וועט באמת גלוסטן און וועלן אנצוקומען צו א גוטע און הייליגע זאך, וועט ער זיכער אלעס איבערקומען און מצליח זיין, ווי חז"ל זאגן (שבת ק"ד): "הבא ליטהר <<<<<

דאנערשטאג, כ"ז אייר, צוועלף אזייגער מיטאג, איז רבי נתן ארויסגעגאנגען פון זיין שווער'ס הויז אין מאהלוב, און ער האט פארשטאנען אז ער דארף אנקומען אויף שבת קיין ברסלב, ווייל גלייך נאך שבת וועלן אנשי שלומינו פארן פון שטאט ברסלב צום הייליגן רבי'ן, און ער האט געוואלט מיטפארן מיט זיי אינאיינעם.

ער האט געטראכט וואס צו טון, ווייל די וואגן וואס ער האט געדינגען אין מאהלוב, פארט נאר ביז נעמירוב, און ווער ווייסט אויב ער וועט אנקומען אין נעמירוב נאך גענוג פרי אום פרייטאג אז ער זאל נאך קענען פארן פון דארט קיין ברסלב צו זיין דארט אויף שבת קודש, און ווער ווייסט אויב זיין טאטע וועט אים נישט אויפהאלטן דארט אין נעמירוב, ווייל ער איז דאך אויף נישט מסכים צו גאנצע רייזע, און נאכדערצו אז ער קומט דארט אן אזוי פלוצלינג פרייטאג נאכמיטאג און ער וויל שוין פארן ווייטער, וועט ער דאך זיכער זיך זייער ביידערן.

דעריבער האט ער זייער געהאפט אז דער בעל עגלה וועט זיך צוויילן און מאכן שנעל דעם וועג, אזוי אז ער זאל אנקומען נאנט צו נעמירוב, אזוי וועט ער קענען זוכן א וואגן אויפ'ן וועג וואס זאל אים טראגן קיין ברסלב, ווייל אינדריסן נאנט צום שטאט נעמירוב קען מען כאפן א וועג גלייך קיין ברסלב, אן צו דארפן אריינגיין אין נעמירוב און באגעגענען זיין טאטע.

אבער גלייך ווען ער האט זיך ארויפגעזעצט אויפ'ן וואגן און ער איז ארויסגעפארן פון מאהלוב, האט זיך ווידער אנגעהויבן די מניעות, אזוי ווי מען האט אייביג געזען אז ווען מען איז געפארן צום הייליגן רבי'ן איז אלץ געווען שטערונגען פונעם בעל עגלה, פון די פערד, פונעם וואגן, פון די רעדער, פון די שטריק און אלע איבריגע צוגעהער, ווען עס האט אנגעהויבן רעגענען, גיסן, בלאטע, מאראסט, און אזוי ווייטער. עס איז כמעט נישט געווען קיין איין רייזע צום הייליגן רבי'ן וואס זאל זיך נישט אנשטויסן אין די אלע פראבלעמען און שטערונגען.

ביים ארויספארן מיט'ן וואגן פון מאהלוב, ווען רבי נתן איז געווען אזוי אנגעשטרענגט און געוואלט אנקומען ווי שנעלער, האט ער גלייך באמערקט אז דער בעל עגלה פירט א גרויסן וואגן, אבער נאר מיט צוויי פערד. און ווי באקאנט קענען די גרויסע סארט וועגענער נישט פארן צו שנעל נאר מיט פיר פערד, אדער קאטש דריי.

ער האט געפרעגט דעם קיטשער פארוואס ער האט נאר צוויי פערד, האט ער דערציילט אז איין פערד איז אים קראנק געווארן אויפ'ן וועג אהער, דעריבער האט ער איבערגעלאזט לענעם פערד אוימגעפער א פרסה און א האלב פון דארט, און דעריבער פארט ער טאקע זייער שטייט, און אויפ'ן וועג וועט ער זיך אפשטעלן נאכאמאל אין לענעם דארף און זען וואס די פערד מאכט.

אינצווישן האט אנגעהויבן גיין א רעגן, און אזוי האט זיך די וואגן געשלעפט זייער צושטייטליך, ביז מען איז ענדליך אנגעקומען צו דעם דארף ווי ער האט איבערגעלאזט די פערד, און דארט איז ער גלייך געווארן געווארן אז די פערד איז געשטארבן.

דער בעל עגלה האט געהאט גרויס צער פון דעם, ער האט אנגעהויבן טראכטן און מאכן קשבונות וואס צו טון מיט די הויט פונעם טויטן פערד, און אזוי ווייטער, און דאס האט ווייטער אויפהאלטן די רייזע פאר נאך לענגער. און אינצווישן איז רבי נתן געזעסן ווי אויף שפילקעס, און זיך זייער געגענערט פארוואס די וועג נעמט אזוי לאנג.

פארצונג קומט איה"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

פרייליכע מצות, פרייליכע מצות

דער הייליגער אריז"ל זאגט (הובא בבאר היטב

אורח חיים סימן תמו, סעיף קטן א): "הנזהר ממשוהו חמץ מובטח שלא יחטא כל השנה", ווער עס איז נזהר פון א משוהו חמץ אום פסח, וועט א גאנץ יאר זיין אפגעהיטן פון עבירות; אלע פרגען, וואס איז פשוט אז מען פאלט יא אראפ אין עבירות? מען ווייסט נישט וואס צו טון מיט די ווערטער פונעם הייליגן אריז"ל. מוהרא"ש זאגט פשוט, דער אריז"ל זאגט אז ווער עס איז נזהר פון א משוהו חמץ אום פסח און ער פרייט זיך מיט דעם, ער האט חיות פון דעם אז ער עסט נישט קיין חמץ, דער וועט א גאנץ יאר זיין אפגעהיטן פון עבירות, די שמחה פון די מצוה וועט אים היטן פון עבירות.

זיין פרייליך איז גאר א שווערע עבודה, מוהרא"ש זאגט עס איז גרינגער צו פאסטן משבת לשבת ווי צו זיין פרייליך, די איינציגסטע וועג זוכה זיין צו שמחה איז דורך תפילה, דורך בעטן דעם אייבערשטן, בעט: "הייליגער באשעפער העלף מיר, איך וויל זיין פרייליך, העלף מיר איך זאל האבן א שטארקע אמונה, איך זאל געדענקען אז אלעס ביסטו און דו ביסט אלעס, נישטא גארנישט אויסער דיר, דומם צומח חי מדבר, אלעס ביסטו."

בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל זיין פרייליך, איך זאל זיך פרייען מיט די מצוות, איך זאל מיך פרייען מיט די הייליגע מצוות איך זאל מיך פרייען מיט שלא עשני גוי, העלף מיר איך זאל נישט פארגעסן קיין איין רגע פון דיר, איך זאל געדענקען אז קיינער קען גארנישט מאכן, גארנישט טון - נאר דו אליין מאכסט אלעס."

(עצתו אמונה צו תשפ"ה)

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אחיים

שיר השירים

די הארציגע פסוקים פון שיר השירים, פארגעלערנט בטוב טעם ודעת מיט טעם און געשמאק, לכבוד יום טוב

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9, 6, 4

קוואל פון אמונה (מרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפסיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com